

**THE INSTITUTE FOR
ADVANCED STUDIES
OF WORLD RELIGIONS**

**FILM—STRIP NO.
MBB—1971—157—193**

**BUDDHIST SANSKRIT
MANUSCRIPTS**

MBB-1972-151

1. Film strip number

44

2. Source

TRIMŚIKĀ VIJÑĀPTI BHĀSYA

3. Title

4. Additional titles, shortened forms of title, etc.

N.S. 1019 880 = A.D. 1897

5. Year in which MS was copied
(Local & Christian Era)

INDRĀNANDA

6. Name of Scribe

NEPALI PAPER

7. Material (Palm leaf, etc.)

NEWĀRĪ

8. Script

8 cm. x 20 cm.

9. Size

6

10. Lines to a page

20

11. Number of leaves in complete
work

X

12. Missing leaves

STHIRAMATI

13. Author and Date of composition
(if given)

X

14. Number of Chapters

15. Remarks

This is famous book on Vijñānavāda.

Trimśikā is written by Basubandhu and commentary
on it is by Sthiramati.

July 25, 1972

Date photographed

अंनश्च दाय ॥ ॥ पूरुलधर्मनेनात्मयानप्रतिपन्नविप्रतिपन्नानामविपनीतपूरुलधर्मनेनात्मप्रति
पादनाथं जेनिका विहिदि प्रवृत्तममृ॥ पूरुलधर्मनेनात्मप्रतिपादनम्पूनः कृष्णसूयावनधप्रहाधार्थ
गथा कात्स दक्षिप्रहवानागमय॥ कृष्णः पूरुलधर्मनेनात्म्यावधधसत्काय दक्षः प्रतिपन्नत्वात्सहा
धाय प्रवर्तमानः सर्वकृष्णस्य जहति ॥ धर्मनेनात्म्येनादपि स्यावनधप्रतिपन्नत्वात्सूयावधप्रदीयत
कृष्णसूयावधप्रहासमपिभाक् सर्वसत्त्वाधिगमार्थः ॥ कृष्णहिमा अपाफनावनधमित्युत संख प्रहील
प्रभाक् ॥ धिगम्यत ॥ सूयावनधमपि सर्वस्मिन्सूयस्यानप्रवृत्तिप्रतिवन्धत न किञ्च मस्यन ॥ नस्मिन्
हीनसर्वस्मिन्सर्वीकानसूयः ॥ क मप्रतिहतश्च स्यनप्रवर्तते ॥ नृणः सर्वसत्त्वमधिगम्यत ॥ अथवाधर्म

आप्युपचान्नाविज्ञानपनि धममव न मुख्यः आत्मनि धर्म्मेष्वनतिक्रान्तत् ॥ धर्म्माधमात्मनश्च वि
ज्ञानपनि धममाद्यहिनरावात् ॥ कार्यपनि धमभा नाम अन्यथा त्वं ॥ कान ध क्र ध निना ध समकालः
कान ध क्र ध विल क्र ध ॥ कार्यस्यात्मलारः पनि धमः ॥ नग्रात्मादिविकल्पवार्त्तनापनि धायाद्र
पादिविकल्पवासनापनि धायाच्चालयविज्ञानादात्मादिनिर्लसाविकल्पा नूपादिनिर्लसात् ॥
त्यद्यर्त्तः ॥ नमात्मादिनिर्लसं नूपादिनिर्लसं नस्माद्विकल्पाद्यहितनमिवापादायात्मा रूपवा
ना नूपादि धर्म्मापचानश्च नादिकालिकः प्रवर्तुर् विनापि वा क्र नात्मना धर्म्मेण नद्यथा नैमिनि
कस्य कः ॥ इहाद्युपचानश्चेति ॥ यच्च यग्रनास्ति न कृ प्रापचर्म्मनः ॥ नद्यथा वाही कर्त्तुमे ॥ नर्वविः

जा

च

पूजलाहिनिबिच्छाच्छिक्तमार्गयथासुतं न्नज्ञानकीकृता धर्मपूजननेनात्मप्रदं नित्यं सहलाविष्कृतिमात्रं
इन्पूर्वधप्रवक्ष्यमर्थप्रकनधनम् ॥ अथवा विज्ञानद्विष्टं यमपि द्रव्यतनैवति कविन्मन्यक विष्टयवदि
ज्ञानमपि सैव कृतं नूनं पत्रमार्थं ह्यस्य द्विप्रकानस्याप्यकान्वादस्य प्रतिषेधार्थं प्रकनधनम् ॥
॥ ॥ आत्मधर्मापन्नोहिविविधैः प्रवर्तते ॥ लोकस्य सुखाजिनिवाक्येषु विज्ञानपनिधमसो ॥ ॥
आत्मधर्मापन्नान्ति सम्यग्धनं ॥ आत्मा धर्मापन्नपचर्यक ह्यत्मा धर्मापन्नान् ॥ स पूननात्मविष्कृति
धर्मप्रदं विष्टविविधं नूनं प्रकान् ॥ आत्माजीवाङ्गुर्म्मन्त्रो माहाव ह्युपमादिक आत्मापन्नान्
स्तथागतव आयतनानि नूपीवदनासंज्ञा सत्त्वाना विज्ञानमिनेवमादिका धर्मापन्नान् ॥ अयं द्विप्रका

गुप्तः
१

ज्ञापितं॥ कथं भवति मयि विज्ञानं वा ज्ञानार्थं न विज्ञानमवार्थं कान् मृत्युश्च तच्छ्रुतिवाक्का अर्थश्च
रास विज्ञान विज्ञान ऊन कथं न विज्ञान स्यालम्बन प्रत्यय श्रुत्य तन कान् धातुमाय धातुमन कनादि
प्रत्ययादि विज्ञाया प्रसङ्गात्॥ संचिता लम्बनाश्च संचित विज्ञानं कदा कान्त्वात्॥ न च सञ्चिन्
मवयव सं हतिमात्रादन्य विद्यते॥ तदवयवानथा अस्मिन्विता कान् विज्ञानात्वात्॥ तस्मादिने
व वा ज्ञानार्थं न विज्ञानं सञ्चिता कान् मृत्युश्च तच्छ्रुति॥ न च पन माधव उर्व सञ्चिता कान् मृत्युश्च तस्यालम्बन
मपन माधुनाम नदा कान्त्वात्॥ न च सञ्चिता वस्त्वगं सञ्चिता वस्त्वायां पन माधुनां कश्चिदात्मा नि
अयं॥ तस्माद सञ्चिन् वत्संचिता अपि पन माधुनामेवालम्बनं अन्यत्तु मन्यते॥ उक्ते कपन माधु

ज्ञानस्वरूपवहिष्काराधर्मात्वात्पत्रिकल्पितं वात्मा धर्माश्च न तु पत्रमाथर्तः स कीर्तिविज्ञान
 वद्विज्ञेयमप्युच्यते एवं तु यमकान्कवादानात्प्रपेयः॥ उपचात्रस्य च निजा धात्रे स्यात्तु वादवधं
 विज्ञानपत्रिधमभावस्तु गोऽत्युपगक वीय ग्राह्य धर्मापि चान्प्रवर्तते॥ अतः धर्मस्य मत्प्रपभा
 नयू किञ्च भविज्ञानमपि विज्ञेयवत्सद्वृत्तिर्न एवं न पत्रमाथर्तः नूति॥ सर्व्वमिनाय्यहाव प्रसूहा
 न्हि संवृत्तिर्निनूपादाना यूञ्जते॥ तस्मादयमकान्कवादादिप्रकाशपिनियुक्ति कत्वा ल्याय
 लूत्पाचार्यवचने॥ एवं च सर्व्वविज्ञेयं पत्रिकल्पितं स्वरावत्वा दस्तु गान विद्यते विज्ञानं पूनः
 प्रतीत्य समुत्पन्नत्वाद्वायनालीत्युपपयं प्रतीत्य समुत्पन्नत्वात्पुनर्विज्ञानस्य पत्रिधममगदने

गुनः
 २

नातीतानागतारुदाकात्रविज्ञानजनकानि नूदा जातत्वात् ॥ नचवर्तमानावर्तमानजनका उत्पद्यमाना
वस्तुयामसत्त्वा इत्यन्ना वस्तुयामिहानस्यापि नदा कानि ॥ अत्यन्तत्वा न किञ्चिन्कर्तव्यमस्तीति मनोविज्ञा
नमप्यमानम्बनमवीत्यर्थः ॥ अन्यत्त्वाह ॥ असत्पान्मनि मुख्यधर्मवृत्तापन्नाना नयुक्तं ॥ उपचा
प्राहि विवृत्तस्य एव नितान्यनमा हावेमरुत्वा पदार्थगतत्सदृशान्यस्मिन्विषयगतया ध्वसा दृष्टम् ॥ न
यथा मुख्यत्वात् एतेन तत्सदृशवमा धवकं तथा ध्वसा धान ॥ धर्मकपिलत्वगी कृत्वा वा सत्पुग्निर्मा
धवकं तत्सत्पन्नान् क्रियते ॥ अथ कृत्वा धर्मकपिलत्वगी कृत्वा वा सत्पुग्निर्मा
वाना हाव ॥ ननु तावन्न जाते ॥ सा धान ॥ कपिलत्वगी कृत्वा वा ॥ नच सा धान ॥ धर्मा हावे मा ध

नन्यनिद्रपक्षाः ॥ नीदित्यावहवस्तुपनम्यनापेक्षा ॥ ४॥ नीदामपि सापेक्षनिद्रपक्षावस्थया
 नास्मातिभयाहावादकाकनन्दियग्रकत्वमनीन्द्रियत्वम् ॥ यदिचपनमाधवउवपनम्यमापेक्षा
 विज्ञानस्यविषयीहवन्ति ॥ उर्वसुनिधायंघठं कृद्याद्याकानहृद्याविज्ञानजनस्यान्यनमाधनामनदा
 कानत्वात् ॥ ननान्यनिर्हसस्यविज्ञानस्यान्याकायाविषयायूक्तं ॥ १॥ तिप्रसृतात् ॥ नचपनमाधव
 कृत्वादिवत्पनमार्थतः सन्ति पनहावसहावात् ॥ तदनल्पपगमवापूर्वदक्षिणपनाकृता
 दिदिग्गुहाय ॥ सपनमाधमर्नस्यात् ॥ नगन्धविज्ञानवत् ॥ पनमाधममूर्तत्वमदभक्तत्वश्चप्रस
 र्गण ॥ उर्ववाकार्थहावादिज्ञानमवार्थकानमृत्ययन ॥ स्वप्नविज्ञानवदिन्द्रियपय ॥ विदनादयापि

नेव युक्तं ॥ मूल्यापि पदार्थानि वास्तवत्वेन रूपस्य सर्वज्ञानादि धानविषयाणि कान्तत्वात् ॥ प्रधानं हि गुणरूप
नेव ज्ञानादि धानप्रवर्तनतत्त्वरूपा संस्यर्धं ॥ अन्यथा च गुणवेयर्थप्रसङ्गः ॥ न हि ज्ञानादि धानव्यतिरिक्तो
इत्यः पदार्थस्वरूपपनिष्ठिः पाथास्तीत्युक्तं ॥ प्रधानस्वरूपविषयज्ञानादिवानात्वात् नेव मुख्यः पदार्थ
स्तीत्युक्तं ॥ एवं यावच्छब्दसम्बन्धात्वात् ज्ञानादि धानात्वात् एवञ्च हि धानादि ध्यात्वात्वात् नेव मुख्यः
पदार्थस्ति ॥ अपि च सर्वत्र वायं एतेषां एव मुख्यस्ति ॥ एतेषां हि नामया यथा विद्यमानेन रूपेण प्रवर्तते ॥ सर्व
व्यङ्ग्यः प्रधानः ॥ विद्यमानेनेव गुणरूपेण प्रवर्तते ॥ अतः मुख्यानास्ति ॥ तद्वय इकं मसत्प्राप्तमिति मुख्य
मध्यमपञ्चानेन युक्तं इति तदयुक्तं विज्ञानपनिधामः कतिप्रहदं इति न ज्ञायते ॥ अतस्तत्प्रहदापद

व क जाते नूप चाना यू कते इति प्रस मात् ॥ अ ग द म् म् ल् पिते जातेः ती क्त्वा कपिल ल्पथार्जु विना हा विल्लान्माधव
 क जात् नूप चाना हा वि ल्यति ॥ जाति हा वे पि ती क्त्वा कपिल ल्पथार्जु व क दर्शना द विना हा विल्ल म द्दर्क ॥ अ
 विना हा विल्ले चाना हा वाऽग्नि विव माधव क पि जाति स हा वत्तात् ॥ तस्मान्न माधव क जात् नूप चान ४
 सु क्त्वति ॥ नापि द्रव्या प्रचान ४ सामान्य धर्मा हा वात् ॥ न हि याऽग्नि ती क्त्वा गुहा ४ कपिला वा स उ व ना ध
 व क ॥ कि न्ति हि न नाऽन्य ४ ॥ वि ल्ल म् स स्वा श्रय प्रति व द्त्वा न्न विना ग्नि गुहा नाऽग्नि म् धव क उ प चाना यू क ४
 अग्नि गुहा सा दृक्मा द्दर्क ष्टि चत् ॥ उ व म प्यग्नि गुहा स्ते व ती क्त्वा कपिल स वा माधव क गुहा ती क्त्वा क
 पिल वा सा दृक्मा द्दर्क चाना यू कान तु माधव कऽग्नि गुहा सा दृक्म ना स व न्धात् ॥ तस्मा द्द्रव्या प चाना पि

गुहः
 ४

विष्णुपारव्यम् ॥ गुरु कृष्णला कृष्णल कर्म वासना पत्रि पाक वध ॥ यथा ॥ अर्प हला हि निर्वृत्ति विपाक ॥ १ ॥ किं सु मना
नित्यं मननात्म कत्वात्म न नाख्यं ॥ नृपादि विषय प्रप्त्वा सत्ता च कृणादि विज्ञानं यद्युक्तान मपि विषय विष्
कि ॥ तत्त्व रूप निदर्श मन्त्रे धनं तत्त्व नीयते ष्टुप भा य स्य यत्त्व नृपं ग यथा ॥ २ ॥ प्रदर्शयिनाह ॥ गद्यालयाख्यं
विज्ञानं विपाक ॥ सर्व वीज क मिति ॥ गद्य तिथा य मन कजा क ॥ विविध ॥ पत्रि धाम ॥ ३ ॥ आलय रय मि ग्यालय
विज्ञान संहर्क यद्विज्ञानं सविपाक पत्रि धाम ॥ ४ ॥ गद्य सर्व सौ क्तिक धर्म वीज स्कानत्वा दालय ॥ ५ ॥ आलयः
स्कान मिति प्रयथो ॥ अथ वालिय न उपनिव ध्म न ॥ ६ ॥ स्मिन् सर्व धर्माः ॥ कार्य लवन ॥ गद्यालीये न उपनिव
ध्म न कान ध लवन सर्व धर्म विद्यालय ॥ विज्ञाना तीति विज्ञानं ॥ सर्व धा गु गतिथानि जाति व कृष्णला क

धनार्थमाह॥ पत्रिधमः सच विधाययात्मा घृपचानाधर्मापचानध्या सपून हंतु हावेन हल हावेन चवि
 धर्मे॥ गतु हंतु पत्रिधमभायाः लय विज्ञान विपाकनिःष्यन्द वासना पत्रि पूष्टिः हल पत्रिधमः पूतर्वि
 पाक वासना वृत्ति लाहा दालय विज्ञानस्य पूर्व कर्मा कृत्य पत्रि समाप्ता यानि काय सहा गमय च निर्वृत्तिः॥
 निःष्यन्द वासना वृत्ति लाहा च॥ या प्रवृत्ति विज्ञानानां क्लिष्टस्य च मनस आलय विज्ञाना दहिनि वृत्तिः॥ गत
 प्रवृत्ति विज्ञानं कषला कषल मालय विज्ञान विपाक वासना निष्यन्द वासना शुद्ध उवा ऊर्ग क्लिष्ट म
 ना निष्यन्द वासना भवथाः श्लो विविधः पत्रिधम उक्ताः सावपिन स्यायते॥ अगस्त्य दृष्ट दर्शनार्थमाह वि
 पाका मन भाव्यः विरुक्ति विषय सचति॥ सच विविधः पत्रिधम भावि पाका स्थान नारव्या विषयः

सपूननात्मादिविकल्पवासनानूपादिधर्मविकल्पवासनान्व॥ तस्माद्वादादालयविज्ञानेननात्मादिविकल्पा
नूपादिविकल्पश्चकार्यत्वेनापाकवृत्तिर्नष्टासनात्मादिविकल्पानांनूपादिविकल्पानांवापादित्रित्यूच्यते॥
सास्मिन्निदकदितिप्रतिसंवेदनाकारिणासंविदितावृत्त्युक्तस्तदसंविदिताकापादीत्यूच्यते॥ अथवापा
दानश्चैवपादि॥ अथयथात्महाव॥ साक्षिस्तानमिन्द्रियरूपंनामन्व॥ तस्यपूनर्यद्वादानमपगम
नमकथागच्छमत्वेनतद्वादि॥ तद्वत्कामरूपधातोर्ध्यानमनूपयानूपादानं॥ अत्राप्यधार्मोऽनु
पवीतनागत्वाद्रूपविपाकानहिनित्वेनानामपादानमवकिन्तुवासनावस्तुभवतद्वत्तूपनविपाका
वस्तु॥ तत्पूननूपादानमिदकयाप्रतिसंवेदयितुमशक्यमित्युक्ता॥ संविदितावृत्त्युच्यते॥ स्तानविस्त

शलकर्मविपाकत्वादिपाकः॥ सर्वधर्मवीजं धृत्या सर्ववीजकं॥ यदि प्रवृत्तिविज्ञानव्यतिविक्रमालय
विज्ञानैर्मस्तिगताः स्यालम्बनमाकाशावावकव्यः॥ नहिनिनालम्बनं निनाकाजम्बाविज्ञानैर्युक्तं॥ नेव
तन्निनालम्बनं निनाकाजम्बेष्टम्॥ किं कर्षपत्रिच्छिन्नालम्बनाकारं किंकाजं॥ यस्मादालयविज्ञानं
विधाप्रवर्तुम्॥ अक्ष्णत्सम्पादानविष्फुक्तिगावहिर्वाः पत्रिच्छिन्नाकाजलाजनविष्फुक्तिगव्यः॥ तत्राध्या
त्सम्पादानं॥ पत्रिकल्पितस्वहावाविनिर्वणवासनासाधिशानमिन्द्रियरूपं नाम॥ अस्यालम्बनस्या
तिहृत्स्नत्वात्॥ असंविदिताकापादिस्नानविष्फुक्तिकश्चनत्॥ असंविदिताकापादिर्यस्मिन् असंविदि
ताकावस्नानविष्फुक्तिर्यस्मिन् तदालयविज्ञानमसंविदिताकापादिस्नानविष्फुक्तिः॥ उपादानम्पादिः

कर्मकः॥ इन्द्रियविषयविज्ञानानिष्क्रीडवविकीर्तस्य कार्यकन एतद्वन्न समवस्कान्तिविकर्तृनिपातः॥ त
स्मिन्सति तत्समकालमूर्खेन्द्रियस्य सुखादिवेदना लाभाविकान्तरुन सहृदयविषयस्य सुखादिवेदनी
या कान्तरपत्रिकृदायः सस्यर्षः॥ इन्द्रियं पुनर्थन विहाय एतत्सुख इःखादिह तुल्यं प्रतिपद्यते सतस्य वि
कान्तरस्यर्षः पुननिन्द्रियविकान्तरसा हृदयेन्द्रियं स्पृष्टानीन्द्रियं एतत्सुखान्तरुति स्यर्ष उच्यते॥ अत
नुवविषयविकान्तरपत्रिकृदात्मकाऽपीन्द्रियविकान्तरपत्रिकृदुक्तः॥ वेदना संनिष्ठयत्वं मस्य कर्म॥
एवं कृत्स्नं सुखवेदनीयं स्यर्षप्रणीत्वात्ययनं सुखवेदितमिति विस्तृतं॥ मनस्कान्तरुत्वं स आ
होगः॥ आहूतन माहागः॥ आनन्दनयनचिरु महिमुखीक्रियते॥ सपूननालम्वनचिरुधानर्ध

फिर ऊन लाक संनिवै भविहूफि ॥ साप्यपनि किन्नाल मचना कान प्रवृत्त्याद संविदित गूच्यते ॥ कथं विज्ञा
नमपनि किन्नाल मचना कानं हविष्यतीति ॥ अन्यविज्ञानवादिनामपि निषाध समापत्त्याद्यवस्थास्तुल्यः
भतन्त्रवनिषाध समापत्त्याद्यवस्थास्तु विज्ञाननेवास्तीति अकथं प्रतिपत् ॥ यत्किं विना धातुप्रविना धातु
ति ॥ तत्रालयाख्यं विज्ञानमित्युक्तं विज्ञानं अहवर्षं येन ॥ सर्वप्रयुक्तमित्युक्तं वक्तव्यं कथमेव कति हिष्यं नत
द ॥ सदा सर्वप्रयुक्तं ॥ तथा किमेव सर्वदा सर्वप्रयुक्तं ॥ उत न तत्प्राह ॥ सदा स्पर्शमनस्कान्वितं सत्त्वं
नान्वितमिति ॥ सदा तियाव बालयविज्ञानं तावदति ॥ स्पर्शमनस्कान्वितं वेदना संज्ञितं तत्तारख्ये ॥ पञ्च हि ॥ स
र्वत्रोद्भिर्जनितं ॥ वेदनामिदं ॥ तत्र स्पर्शस्त्विकसंनिपातं ह्ययविकानपनि क्लृप्तं ॥ वेदना संनिधाय

गुरु
७

विद्यारण्यकानि नृक्षत्रपुनः संथारण्यकाजयनं इत्येव ॥ यस्मिन् नृक्षत्रविद्यारण्यकानि नृक्षत्रपुनः संथारण्यका
का ॥ अहः स्वास्वयस्मिन् नृक्षत्रपुनः संथारण्यकाजयनं ॥ संथारण्यकाजयनं निमित्ताद्ब्रह्मविषयः शालम्बनं
निमित्तं तद्विष्णुभावादी लपीनाद्या लम्बनव्यवस्था कानर्था ॥ तस्या ब्रह्मविषयनिमित्तं नीलमन्तपीनमि
नमहिहितः शार्यविकल्पः ॥ अर्ध्यापि नार्था काना ॥ त्रैपातुकाश्चिह्नवेलाविकल्प उच्यते ॥ यथा कन
द्वतपानिकल्पस्तु चिह्नवेलास्ति पातुकाश्चिह्ने ॥ ननविविधन विकल्पनालयविज्ञानविष्णुमनः ॥ प्रवृत्ति
विज्ञानस्वरात्रेन संसर्गप्रथारण्यकाद्यद्विकल्पनं तं नृक्षत्रमात्मास्तु ध्यात्वा यतनं नृक्षत्राद्यादिकं वस्तु नानास्ति
गुणः ॥ सविज्ञानपनिष्ठाभा विकल्प उच्यते ॥ असुदालम्बनत्वात् ॥ कथम्युननेन तद्विषयं न दालम्बन

कर्मयष्टिचिह्न धाम धं पून सुते बाल म्वन पून ध्विरु स्यावर्जन ॥ ७ ॥ तच्च कर्म चिरु स कर्म बाल म्वन नियमन विधि
 लं मनस्कान मधि कृष्णार्क न तु यः प्रतिचिरु कर्धन स्य हि प्रति कर्ध भव व्यापानान कृष्ण कर्म ॥ ८ ॥ वदना अर्न एव
 सहावा सा पून विषय स्याद्वाद क पत्रिता पक त इत्या कान विविक्त स्वरूप सा आत्मन धा रंदा विधा एवति
 सुरवा इः रवा अ इः रवा सुरवान् ॥ ९ ॥ उर्व नुत्य मन्य कृष्ण हा षु हानी कर्म धां रूल विपाकं प्रत्यु न एव न्मन न्मन एव
 न प्र षु हानी कर्म धां सुरवा इ न एव ॥ १० ॥ रूल विपाक ॥ ११ ॥ अर्णु हानी इः रव ॥ १२ ॥ उ ह्य धाम इः रव सुरव ॥ १३ ॥ अर्णु बालय
 विज्ञान भव षु हा षु ह कर्म विपाक ॥ १४ ॥ प्रय के वाप का पन मर्थति ॥ १५ ॥ अर्णु हानी कर्म धां रूल विपाक
 सुरव इः रव या लु कृष्ण हा कृष्ण ल कर्म विपाक जत्वा द्विपाका पचान ॥ १६ ॥ अर्णु सुरवा

यस्मिन्त्यने

पूर
८

सर्वमिति शेषेऽनुक्रमसंस्कृतम् ॥ मायामदस्तुदधिकविषयव्यवहृदार्थः ॥ ककानः ८ पादपूजार्थः ८ य
दि सर्वविष्णुकिमायकभवननगोऽन्यः कर्तृकवर्धवाः ६ कि ॥ कथं मूलविष्णुनादनधिष्ठितादष्टातिकनक्ष
विकल्पाः ८ प्रवर्तुं कृष्णम् ॥ सर्ववीजहिविष्णुर्न पत्रिधामस्तुतथा गथायात्पुन्यान्ववक्ष्येन विकल्पः ८ स
संजायते ॥ ननु सर्वधर्मात्यादनः कान् नगमात् ॥ सर्ववीजं विष्णुनमिप्ताललयविष्णुर्न ॥ विष्णुर्न ह सर्ववीज
दप्यस्तीति ७ न ८ सर्ववीजमिप्ताह ॥ विष्णुनादन्यदपि केचित्सुधनादिसर्ववीजं कल्पयन्ति विष्णुन
मिप्ताह ॥ अथवा ॥ एकपदव्यहिनानपि विष्णुस्य विष्णुस्य न्वदर्शनान्नायं दासः ॥ पत्रिधामस्तुतथा
पुन्यान्ववमादिति ॥ पूर्वविष्णुना न्वथाहावः ८ पत्रिधामः ॥ गथा गथानि गस्य विकल्पस्यानर्हता

मसदिति। यद्वियस्य कान्तं तस्मिं समस्य न्वावि नू च न इत्यग्रं नान्यत् ॥ विज्ञानं च माया गन्धर्व न गज स्वप्न
किमिवादावस्य नान्म्वन जायते ॥ यदि च विज्ञानस्य लम्बन प्रतिबद्ध उत्पाद ॥ स्यात् सर्वसति मायादि स्वार्थात्
वान्न विज्ञानस्य अर्थ ॥ तस्मात् सर्व कानि नू द्वा कृ द्वा तीय विज्ञानादिज्ञानस्य अर्थ ॥ न वाक्कादर्थं कृ स्मिन्नस
त्पि लावात् ॥ दृष्टवा हि नैव प्यर्थं प्रतिपन्नृ धां पनस्य न विनू द्वा प्रतिपत्तिः ॥ न चैकस्य पत्रस्य न विनू द्वा न
कात्स कर्त्तव्यं कर्म ॥ तस्मात् ॥ अथापि न नू पत्वादि कल्पस्या लम्बन मसदिति प्रतिपत्तुर्वी ॥ अनेन नावत्
समाप्ता पातुं पत्रि ह त्वा पवादा रूपं नि ऊ ही यया ॥ अह ॥ नने दी सर्व विद्वत्किमाग्र कर्म मिति ॥ ननेति तस्मात्
यस्मात्पत्रि धा मात्स कर्म न वि कल्पन यदि कल्पन ॥ न न ग न्नास्ति ॥ तस्माद्विषया हावात् ॥ सर्व विद्वत्किमाग्र कर्म

उरः
९

विज्ञानसामर्थ्यमाहितं॥ साकर्मवासना॥ ग्रहद्वयं॥ ग्रहसमूहो ग्रहद्वयमहर्ष्य॥ तत्र विज्ञानास्यथरावस्व
सुकानाध्वासिर्गग्रहकग्रहाकिफमनागततज्ञातीयग्रहग्रहकग्रहास्यकिवीजं ग्रहद्वयवासना
प्रकर्मवासनाहृदाकृतिहृदनात्मशावरुदवीजहृदादकनहृदवत्॥ ग्रहद्वयवासनासु सर्वक
र्मवासनानीयथास्वमाकिफात्सरावात्पादनेप्रवृत्तानां सहकारित्वं प्रतिपद्यते॥ तद्यथा अर्थादया
जनस्यास्य कृतिविधिः॥ प्रवृत्तनकवत्ताः कर्मवासनाग्रहद्वयवासनान्नृपहीता विपाककृत्जनयन्तीषु
कीर्तवति॥ अतएवाह॥ ग्रहद्वयवासनया सहति॥ कीलपूर्वविपाकन्यद्विपाकं जनयति नदिति॥
पूर्वजन्मापन्निर्जनकर्मधायि हविपाकादिनिर्वृत अस्मिं कीलवृत्तिः॥ आकृपकालपर्यन्तावस्थि

स्यादन समर्थ वस्त्रां प्राप्तातीत्यर्थः॥ अन्धान्यवक्ष्यदिति॥ तथा हि चक्षुःश्रवणदिविज्ञानं स्वतः किं पत्रिपाथवर्तु
मान॥ अकिं विषिष्टस्यालयविज्ञानपत्रिधमस्य निमित्तं सापि आलयविज्ञानपत्रिधमश्चक्षुःश्रवणदिवि
ज्ञानस्य निमित्तं एवति॥ अवमन्थान्यवक्ष्यदस्मा इत्यप्रवर्तुत॥ तस्मादालयविज्ञानादन्मनानधिष्ठिता
दनेकप्रकाशाविकल्पः स संजायते॥ तत्र च वर्तमानं जन्मनियथा लयविज्ञानात्तु वृत्तिविज्ञानस्यात्
परिहृयति॥ तथा ख्यातं भूदानि विदुः किमात्रं॥ अनागतं जन्मवर्तमानं जन्मनि प्राप्तं सति यथा प्रतिर्दधी
यते तस्य दर्शयन्नाह॥ कर्मस्य वासनाया हेतुय वासनया सह॥ श्री ह्यपूर्वविपाकः अन्यद्विपाकं जनय
कृतमिति॥ प्रष्टुः प्रष्टुः न कारितना कर्म॥ तन कर्मस्य यदनागतात्मना वाहनि वृत्तय आलयः

युक्तं ॥ संस्कारप्रत्ययविज्ञानादवप्रवृत्तनप्यहाव ॥ संस्कारस्य ज्ञानयविज्ञानान्न एव गमप्रतिसन्धि
विज्ञानं वा संस्कारप्रत्ययपत्रिकत्वात् ॥ संस्काराविना ॥ अविज्ञानकाया ॥ तत्रयसंस्काराप्रतिस
न्धिकाविज्ञानप्रत्ययत्वेन व्यक्तं वाच्यं निवृत्त्यात् ॥ निवृद्धस्य वा सत्त्वात् ॥ असत्तत्त्वप्रत्ययत्वात्
॥ न संस्कारप्रत्ययप्रतिसन्धिविज्ञानं युक्तं ॥ प्रतिसन्धेन नाम रूपमप्यस्ति न कवलं विज्ञानं तद्विज्ञा
नमव संस्कारप्रत्ययेन नाम रूपमिति ॥ काश्चिदुक्तिः ॥ तस्मात्संस्कारप्रत्ययनाम रूपमिति वक्तव्यं ॥ ननु वि
ज्ञानमिति ॥ कतमदन्यविज्ञानप्रत्ययनाम रूपं ॥ यद्वद्वत्कालमिति चरुस्य प्रतिसन्धिकनाम रूपपात्क
स्यातिस्य ॥ यतस्तद्वद्विज्ञानप्रत्ययनपूर्वं ॥ पूर्वेषु संस्कारप्रत्ययनाम रूपमिति ॥ अतश्च संस्कारप्र

तयथावर्तकर्मवासनाग्रहद्वयवासनासहिता उपलब्धा विपाकादन्यविपाकं तदा वायविज्ञानं जनयति
॥ अत्रायविज्ञानं व्यतिरेकाधर्मस्य विपाकस्यालवात् ॥ कीदृशपूर्वविपाकं ह्युत्पन्नं न भवत्यतः पत्रिह
नति ॥ अन्यविपाकं जनयतीत्युक्तं ॥ चरुनादिविज्ञानव्यतिरेकमालयविज्ञानमस्ति ॥ तद्वच्च सर्ववि
ज्जनकनादिविज्ञानमिति कृतं प्रवृत्तं ॥ आगमायुक्तं न भवति ॥ उक्ते हि ह्यगवता हि धर्मस्य ॥ अनादिकालि
काधर्मा ॥ सर्वधर्मसमाश्रयः ॥ तस्मिन् सति गतिस्त्वं निर्वर्धयिष्ये गमापि वा ॥ न चालयविज्ञानमर्हति
॥ संसाजप्रवृत्तिर्निवृत्तिर्वीर्यकर्म ॥ न प्रसंसाजप्रवृत्तिर्निर्वाणमहागात्रं प्रवृत्तिस्त्विवन्धः ॥ निवृ
त्तिः सा पक्षिस्तुभानि नूपक्षि ॥ अथ निर्वर्धयिष्ये ॥ न चालयविज्ञानादन्यन्तं स्थानं प्रवृत्त्ये विज्ञानं न

गुप्त
७१

प्रधानत्वात्मूल ॥ अतस्तेषु प्रदीष्टासु संस्काराणां विनिवर्तनं नान्यथा ॥ न चालय विज्ञानमकुर्वध गत्य हादीं प्रकृतं
॥ कथं नूनं नैव कृतं ॥ स मूर्खो ह्येतां वाक्कुक्षं ॥ प्रदीयन् ॥ वीजावस्थां वा ॥ ननु मूर्खो ह्येतः प्रदीयन् कथंति ॥ अग्नि
द्विष्येति ॥ ननु प्रदीष्टा मातृस्त्वानां वा वीजावस्थां पि नैव प्रदीयन् ॥ न हि प्रतिपक्का रुदानी किंश्चिदप्यदत्तं
परायणं ॥ यत्कुक्षं वीजं व्यवस्थितं तत्प्रतिपक्कं प्रदीयेत् ॥ अथ प्रतिपक्कं विरुद्धं कुक्षं वीजं नृषकं
पश्यन् ॥ न हि तत्कुक्षं वीजं नृषकं भवति तत्प्रतिपक्का एव विरुद्धमेव ॥ न च प्रदीष्टा कुक्षं वीजानां संज्ञानं
वृत्तिः संवदति ॥ न स्मादवस्थं भालयं विज्ञानं न दन्यं विज्ञानं स एव मिः कुक्षे एव विरुद्धं ॥ स्ववीजं पूज्या जान
तं नृत्पत्यप्यर्थं ॥ यत्पूज्यं विरुद्धं नृव संकतिपविष्टं मविष्टं भाष्यथा वने वासना वृत्तिं लार्हं सति कुक्षं

त्वयं विज्ञानं यद्वत् ॥ किं ज्ञानं न हि विज्ञानं विष्णोः कदा स न निष्पद्य वा स न वा स्वात्मन्यापातुं समर्थं स्वात्मनि
 काजिह्विना भ्रातृनाप्यनागतं तस्य तदा न त्यजन्त्यात् ॥ अन्त्यन्तस्य चासत्त्वात् ॥ नाप्यत्यन्तं पूर्वस्य तदानि
 नूतनत्वात् ॥ अविहिका सन्निधाधसमापत्त्या यत्र स्वात्मानं पुनः संस्क्रान्तिं पत्रिणवितन्त्रित्वात् सर्वं
 त् ॥ विज्ञानं प्रत्ययं नाम नूतनत्वात् ॥ षडायतनं न न स्यात् ॥ पूर्वयावत् काले प्रत्ययं जन्म मज्जन्
 स्यात् ॥ तद्वत् सर्वज्ञानं प्रवृत्तिरपि आलयविज्ञानं संसृतिनयकं ॥ संज्ञानं स्यादिकर्म कृष्णं च का
 न्धारुणा च कृष्णं ४ प्रधानं ॥ कथं हि कृष्णं धियं त्याक्त्व कर्म ॥ पुनर्वा कृप समर्थं हवति नान्यथा ॥ तथा
 आकिं पुनर्वा मपि कर्म कृष्णं धियं त्याक्त्व पुनर्वा हवति नान्यथा ॥ नर्वच कृष्णं नर्वच सर्वज्ञानं प्रवृत्तिं ४

पत्रकम् ॥ पत्रिनिर्णीतम् ॥ नास्ति विनाशः विदुषि मात्रं नवमतिस्त्वेतावत्तु यथावस्तुनात् ॥ कथमित्युक्तम् ॥
ह ॥ यन्नयनविकल्पनयश्चक्षुर्विकल्पनम् ॥ पत्रिकल्पितं न वा सोऽस्त्वहं न स विद्यते ॥ आध्यात्मिकवाह
विकल्पावस्तु रदनविकल्पनामानर्क्यं प्रदर्शयन्नाह ॥ यन्नयनविकल्पनमिति ॥ यश्चक्षुर्विकल्पनम् ॥ आ
ध्यात्मिकं वाहं वाक्यं यवद्वयधर्मोऽपि ॥ पत्रिकल्पितं न वा सोऽस्त्वहं न स विद्यते ॥ तस्माद्वस्तु पत्रिकल्पितं स्वेतावर्तम् ॥
नहं तु प्रत्ययप्रतिपक्षस्त्वेतावन्तथाह कस्मिन् वस्तुनि ॥ तद्वत्तावत्तु पत्रस्य न विदुषा न कविकल्पप्रवृत्ति
दृष्टम् ॥ नन्वतदकं वस्तु तद्वत्तावत्तु पत्रस्य न विदुषा न कस्वत्तावत्तु दृष्टम् ॥ तस्मात्सर्वमिदं विकल्पमात्रं

पत्रिकल्पितेन तस्मिन् विकल्पे ग्रहग्रहकलावः पत्रिकल्पितं तथैव हि तस्मिन् विकल्पे ग्रहग्रहकलावः
विद्यमानमेव पत्रिकल्पितं भूतिः ॥ पत्रिकल्पितं सूच्यते ॥ तत्र ग्रहग्रहकलावः पत्रिकल्पितं सदा सर्वकाले
अल्पकनदित्तया ॥ स पत्रिनिष्पन्नस्वलावः ॥ अतः पत्रिकल्पितं नान्यः पत्रिकल्पितः ॥ अतः पत्रिकल्पितं
नेवति पत्रिकल्पितं न स्वलावेन पत्रिकल्पितं सदा नदित्तया पत्रिनिष्पन्नः ॥ नदित्तया च धर्मता सान्
धर्मता धर्मनान्या नान्या यदृते ॥ पत्रिनिष्पन्नं पत्रिकल्पितं धर्मतः पत्रिकल्पितं पत्रिनिष्पन्नाना
न्या नान्यः भूतिर्वाच्यः ॥ यदि हि पत्रिनिष्पन्नः पत्रिकल्पितः स्याद्वै न पत्रिकल्पितं न पत्रिकल्पितः
भूतिः स्यात् ॥ अथ नान्यः पत्रिकल्पितं पत्रिनिष्पन्नं विधुद्यालम्बनः स्यात् पत्रिकल्पितं वन्तः ॥ अथ क

भवत यथैष पत्रिक। लिंग नूपत्नात्॥ उक्तं सूर्ये॥ नखनूपनः सूर्ये धर्मी रुध्रविद्यतयथवालपथकुनाभ
 हिनिविष्ठांति॥ पत्रिकलिंगान्नुनं पत्रनक्षत्रस्य लावावकव्यंति॥ अत आह॥ पत्रनक्षत्रस्य लावकविकल्पः प्र
 मया हवः॥ अत्र च विकल्पंति पत्रनक्षत्रस्य नूपमाह॥ प्रमया हवः सूर्येनापि पत्रनक्षत्रादि धानप्रवृत्तिनिमि
 त्तमाह॥ नक्षत्रपत्रिकल्पः कृष्णलाकृष्णलयाकृष्णरुदहिनास्ते धातुकाश्चिन्त्येत्॥ यथा कमलतपत्रिकल्पसु
 चिन्त्येत्कास्ते धातुकांति॥ पत्रे हवः प्रमथे सूर्येनंति पत्रनक्षत्र उत्याद्यतं प्रथं॥ स्वनां धनं हवः प्रम
 यप्रतिवक्षात्मलाहंति यावद्रुक्त्वाति॥ उक्तं पत्रनक्षत्रः पत्रिनिष्पन्नः कथमिन्पुन आह॥ निष्पन्नः
 स्य पूर्वोदात्तदानहिततात्त्या॥ अवि कानपत्रिनिष्पन्ना सपत्रिनिष्पन्नः॥ नक्षत्रपत्रनक्षत्रस्य पूर्वोदात्तनि

सु-
 १४

गृह्यते ॥ अतः पत्रिनिष्यन्ते अदृष्टं पत्रं गच्छति न दृष्टं ॥ न पुनर्लोकिकं न ज्ञानं न पृथक् न ज्ञेयं न पिज्ञानं न
दृष्टं ॥ यथा निर्विकल्पप्रवृत्त्या यथा धर्मा मूर्कः ॥ गत् पृथक् लक्ष्यं न ज्ञानं न माया मनीषि स्वप्न प्रति
श्रुत्वा दकचन्द्रनिर्मितसमात्सर्वधर्मात्प्रतीतिः ॥ अथ च धर्माः पत्रं गच्छन्ति गृहीता अहिप्रणाः ॥
पत्रिनिष्यन्ते धर्मा काष्ठावदकश्च सः स्तान् च यथा कं निर्विकल्पं न ज्ञानं न काष्ठा समतया तां सर्वधर्मा
न्यश्नतीति पत्रं गच्छन् धर्माः कथं गमाय दर्शनात् ॥ यदि द्वयं भव पत्रं गच्छन् कथं स्वयं सर्वधर्मा निः
स्वहा वा अन्त्यन्ता अति द्वा ष्ठीति निर्दिष्टं ॥ नास्ति विना धः यस्या नृविधेयस्य स्वहावस्य विविधा
निः स्वहावानी सत्त्वाय सर्वधर्मा धर्मदक्षिणानिः स्वहावता ॥ अथ नृवहावान च तुल्यं स्तीति ज्ञापनार्थं स

त्वात्॥ पुर्वपत्रगन्तुश्च न कुं॥ सक्तः स्यात्॥ पत्रिनिष्पन्ना दनन्यत्वात्पत्रिनिष्पन्नवत्॥ अनित्यतादिव द्वा
 र्था नान्मानन्य भूतिवाक्येषु यथा अनित्यता इः खता १ नात्मगन्तव्यं॥ संस्कारादिस्थानान्या नानन्या॥ य
 दि संस्कारेणा अनित्यता अन्या॥ पुर्वतर्हि संस्कारानि न्या ४ स्युः॥ अथानन्या एवमपि संस्कारा ४ प्र ध्वं सा
 रावद्रूपा ४ स्युः॥ अनित्यता वत् पुर्व २४ तादिष्वपि वाच्यं॥ यदिग्रन्थ ग्रन्थ एक एव यदित ४ पत्रगन्तु ४ कथ
 नसो गृह्यते अगृह्यते माह्वं वा कथमस्तीति विद्वा यर्ग॥ अत आह ना दृष्टिर्नि स दृष्टमर्गना दृष्टस्मिन्ने
 ति पत्रिनिष्पन्ने स्वरावे स दृष्टमर्ग भूतिपत्रगन्तु ४ स्वराव ४॥ निर्विकल्प लोका कृतज्ञान दृष्टमपत्रिनिष्प
 न्न स्वरावे अदृष्ट विषय असा कर्तृत्वे तस्य स्रजधनुष लोकि कश्चान गम्यत्वात्॥ पत्रगन्तु ४ न्न न न

गृहः
 १५

ख्यातिरथा स्यात्पुनर्निर्वाहोऽर्थः उत्पत्तिरिति ॥ स्वरावर्गस्य च धर्मार्थपत्रमार्थश्च सयुक्तस्तथापि सुष्ठुति
पत्रमहिमाकारुण्यं ॥ निम्नं न त्वाकृत्यार्थः पत्रमार्थः ॥ अथवा अकारावर्गः ॥ सर्वत्रैकन सार्थनिवेमत्या
विकानार्थनन् ॥ पत्रनिष्यन्त एव स्वरावर्गः पत्रमार्थः ॥ स्वरावर्गापत्रनिष्यन्तस्यावस्वरावत्त्वात् ॥
किंपूनः पत्रमार्थहि पाननेव पत्रनिष्यन्ताहि धातव्यानित्याह ॥ किंरुहि तथ तापि ^{सु}पि अद्यान्तक
वर्ततथ ता अद्यानेवाहि धातव्यः ॥ किंरुहियावत्ता धर्मधातुपर्यायाः सर्वस्तेन पत्रि धातव्यं ॥
सर्वकालं गथा रावाकृत्यता ॥ गथाहि पृथग्जनस्येकास्ते आ वक्तासु सर्वकालं तथैव वदति ॥ नान्यथानि
गथर्गस्य च किंपूनस्तथा तत्पत्रनिष्यन्त एव विदुः किमाग्रता ॥ उगान्या विदुः किमाग्रता ॥ अगग्राह ॥

रयानिर्द०४१॥ स्वनस्वनलक्षणविद्यमानवगुणवतीति॥ त्रिविधानि॥ स्वरावगा॥ लक्षणानि॥ स्वरावगा॥
 स्फुटिनि॥ स्वरावगापत्रमार्थनि॥ स्वरावगाच सर्वधर्मापत्रिकल्पितपत्रगन्तुपत्रिनिष्पन्नात्मका॥ ४४॥
 दानीन्निविधस्य स्वरावस्य॥ यायस्यनि॥ स्वरावगातांगस्य प्रदर्शयन्ताह॥ प्रथमालक्षणैवनि॥ स्व
 रावा१पत्रपूज१नस्वयम्हाव१नस्य एपत्रानि॥ स्वरावगा॥ धर्मादिपत्रमार्थश्चसुयतस्तथगयित१
 प्रथम१पत्रिकल्पित१स्वराव१अयश्च१लक्षणैवनि॥ स्वराव१नस्वक्रधस्यास्यक्रितत्वात्॥ रूपं
 लक्षणरूपं१नस्वराव१लक्षणैवदत्तत्वादि॥ अतश्चस्वरूपात्वात्स्वपुष्टवत्स्वरूपहेवनि॥ स्वराव१
 अपत्र१पूजनि१पत्रगन्तुस्वराव१॥ नन्वयत्वाव१नस्य मायावत्पत्रप्रत्ययनाल्लु१॥ अतश्चयथाप्र

[illegible]

सेवविद्विमागुगा॥सविष्णुदलकृष्णववाधाय॥अर्कनासिनिष्ठनिष्ठचित्तं तदा तस्मात्प्रदर्शनात्॥नाम्नि
 स्थानाच्चविस्फावूपर्तह॥प्रहीयन्॥नापलेहुरुदाधायुंस्यन्तलावनान्वयात्॥सर्वविनष्टाविभाज्य
 विपुलैर्लहनेतदति॥सेवविद्विमागुगत्पन्ननवचनेननातिसमयउक्त॥यदिविद्विमागुगमवेद॥
 कस्माच्चक्रुष्णग्रद्याधननस्यज्ञाने॥नूपणदगम्भजस्यस्यार्न्गृह्णातीत्यस्यहवनीत्युक्तञ्च॥यावद्विद्व
 विमागुगत्त्वविज्ञानं तिष्ठन्तग्रहद्वयस्यानूयसावन्नविनिवर्तुगं॥अथवायाम्हा॥कर्मवासनाग्रह
 द्वयवासनासहिता॥क्रीडापूर्वविपाक॥न्यद्विपाकंऊनयतीत्युक्तं तस्या
 यावद्विद्विमागुगत्त्वविज्ञानंनावतिष्ठति॥इतिविस्तृतं॥यावच्चिरुधर्मतायांविद्विमागुगसंशदेतायां

गुप्तः

१०

निताहिनिविषात॥ यथातुतार्थदर्शनान्ननुजातुम्यत्॥ तस्मिन्कालेविज्ञानग्रन्थस्यप्रदार्थस्त्वित्कधर्मतायाश्चप्रति
ष्ठिताहवति॥ अष्टौवकाजधमाह॥ अक्षरार्थेनदग्रहादिति॥ अष्टसतिअहर्कहवतिननुअक्षरावधृति॥ अक्ष
रार्थेअहकाहवमपिप्रतिपद्यते॥ नकवलीअक्षराय॥ एवंदिसमसमातं व्यातन्वर्कनिर्विकल्पलाक्षकूनक्षने
मृत्ययते॥ अक्षग्रहकाहिनिवर्णनश्चप्रतीयते॥ स्तवित्कधर्मतायाश्चस्त्वित्कमवस्थितहवति॥ यदेवंदिसृफिमा
नुतामास्त्वित्कमवस्थितहवति॥ यदाकथंव्यपदिष्यतवृत्त्याह॥ विज्ञानरूपलीलासोक्षनेलोकाकूनक्षनतुआ
यथाभूतवृत्तिविधादोषूल्यहानिर
किंकाशुसोधर्मय्यापिमहामूर्तिविति॥ तदनेनउक्तकक्षेनमार्गमानलाकूनविज्ञान

नसम्यक्

स्तितकति॥ तद्गृहव्यूहसार्थमाह॥ विष्णुमिमांसाप्रभवदमित्यपि जपनं हतकृत्यादि॥ विष्णुमिमांसाप्रभवदं अर्थ
 नहि तनवाकांक्षीति प्रवृत्तपलं हतगृहगतं विष्णुकनधनकृत्यर्थ॥ अग्रतश्च त्वरितं स्थापय
 न्निमित्तं यथा अग्रतश्च नसावह प्रकान्तात्॥ यागमन्त्रानालम्बनानां किञ्चिदित्याह॥ अस्ति कलिक
 म्बानीलकम्बाविषयकम्बाविषयकम्बावाध्यात्मकादि कम्बागत्साधनावतिष्ठति विष्णुनापलं हतप्रहा
 त्मात्॥ कदापूनर्विज्ञानग्रहस्य प्रहाती विष्णुमाग्रतायं वा प्रतिष्ठिता एवगीत्यत आह॥ यदात्वावलंब
 नं विज्ञानं तेषां पलं हतं तदास्ति विज्ञानमाग्रत्वं ग्रहकृतावतदग्रकृतिः॥ यस्मिन्काले दृष्टानालम्ब
 नं अत्र वादलं वनं प्राकृतं वा नूपषाद्याद्यालं वनं विज्ञानं बहिष्कृतं भापलं हतं न पञ्चतिनष्टं का

७५
 १८

पुनः॥ यदाह॥ विमुक्तकायश्चेति॥ वाधिसत्त्वगतदोषकृत्यहानितश्चप्राप्यते॥ यदाह॥ धर्मरिष्यापि न हामुनेनि
तिविधौभाववधहेदनसारुनानिब्रूनाचश्रयपनादृष्टिभूकाज्जगमथ॥ सूयमादानविज्ञानेदया
वनधलज्जर्णसर्ववीजं कुणवीजं वन्धकृदया मिति च निति प्रवकवाधिसत्त्वथा॥
आश्रयस्य कुणवीजं हृतनस्य दयावनधवीजं॥ त इध्यातात्सर्वसुतावाफिर्हवतीति॥ सुप्रवाणाधवाधुनिति
सुप्रवाणयपनादृष्टिभूपां॥ अनाधवाधुनित्त्वन्यगनिर्दोषकृत्यत्वात् सत्त्वाधुनविगतहृत्पनाधुनविगत
हृत्पनाधुनव॥ अयधर्मरुतुलाधातु॥ हत्वार्थज्जगधुनव॥ अविन्यक्तकीर्णवनत्वात्प्रत्वात्सर्वध
त्वात्॥ दृष्टाकाहावाच॥ कृष्णलाविशुद्ध्यालम्बनत्वात् ऊनत्वात्॥ अनाधुनधर्ममयत्वाच्च॥ प्रवोनिपुनार्ह

नृणां विना विदुषि मातृ प्रविक्ष्यामि नः॥ तत्र ग्रह कचिह्ना रावात् ग्रह क्रथ निपज्जं हाच्च॥ अचिह्ना न पज्जं हा सो
 अचिह्ना त्वा नृणां का ॥ याना रावात् निर्विकल्पत्वाच्च लोका इहो धूमिनि सान्नी माका कुन च इति न
 स्य ह्यन स्या न कन आश्रयस्य पना वृत्तिर्हवती तिस्रा पनार्थ माहा॥ अश्रयस्य पना वृत्तिरिति॥ अश्रयस्य
 पूर्व वीज क मालय विज्ञानं॥ तस्य पना वृत्तिर्यदो ह्यत्य विपाक द्वय वासना इराधन निवृत्ति सत्तां कर्म ध्य
 ता धर्म काया द्वय हान राधेन पना वृत्तिः॥ सा पून नाश्रय पना वृत्तिः कस्य प्रहा हत्वा प्यता॥ अत आहा॥ दि
 पा दो ह्यत्य एतेन तः॥ द्वि धति कृष्ण वन ध दो ह्यत्ये ह्या वन ध दो ह्यत्य ध्य॥ दो ह्यत्य प्राश्रय स्या कर्म ध्य गा॥ त
 न्पूनः॥ कृष्ण ह्या वन ध धा वीजं॥ सा पून नाश्रय पना वृत्तिः॥ अथ कादि गत दो ह्यत्य एतेन तद्वय प्राप्यता॥

गूरु
 १८

अस्मत्तया ॥ सुखानि सुखादयं यदनिर्लुप्तं दूरं अयं नित्यं भूति ॥ अस्यात्सुखं ॥ कृष्णवनं प्रहास्यत् ॥ ५॥
 वकां विमृशिकाय ॥ सप्रवायपना विलिख्य ॥ धर्मार्थाप्यन्यत् ॥ महासूने ह्यभिप्रायमिति तादिहाव
 नया ॥ कृष्णसूयावनं प्रहास्यत् ॥ अष्टमप्रवायपना विलिख्य समुदागमात् ॥ महासूने धर्मकायं ह्यन्यत् ॥ संसारा
 पत्रिप्रागमकं दन्पसं ॥ सुखानां सर्वधर्मविलुप्तत्वात् ॥ धर्मकायं ह्यन्यत् ॥ महासूने
 त्रितिपनममोनं यथागत् ॥ दृष्टारुगवान्महासूने निनिनि ॥ ० ॥ प्रिंशिका विमृशिका ह्यसमाफ ॥ ॥ ॥
 कतिनाचार्यस्मिन्महत्तुहम् ॥ सन्वत् १०१५ मिति आषाढ शुक्ल ३ नां ज्ञानवासने ध्याननन्दनलिधिर्